

paa. Jeg kender ikke Kompensationens Skæbne, men jeg har hørt en Fugl synge om, at der er Enighed om det Punkt, og hvis der er det, tror jeg, at vi kunne faa en Toldlov, efter de Udtalelser, den ærede Ordfører og den ærede Finansminister fremkom med. Min ærede Kollega for Slagelse (Lange) har Ret i, at det er ønskeligt at faa en Toldlov, Industrien trænger til Ro. Ja, men en Arbejdets Ro og ikke en Dødens Ro. Derfor maa vi selvfølgelig forlange visse Garantier for, at den Toldlov, som kommer, ikke ødelægger, men skaffer Ro, og hvis den gør det, ja, saa ere vi selvfølgelig ogsaa villige til at bringe Ofre derfor. Vor Toldlov er gammel, der regeres væsentlig med Resolutioner, og deres Mængde bliver mere og mere enorm. Jeg vil indrømme, at der derfor er Grund til at ønske at faa en Toldlov og ogsaa Chance derfor.

Jeg dømmes her kun efter Udtalelser af det meget ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem erklærede, at han vilde undersøge Sagen. Men han vilde desværre — det beklager jeg — ikke lade Toldloven gaa i et Udvalg. Det mener jeg, han burde have gjort. Thi et Udvalg undersøger altid en Sag bedre end et Fællesudvalg. Det siger sig ogsaa selv. Det ærede Medlem lovede i ethvert Tilfælde, at han i et Fællesudvalg skulde være modtagelig for Argumenter. Han havde ingenlunde sagt sit sidste Ord. Hvis man kom med virkelig gode Argumenter og Grunde, skulde han være villig til at lade sig overbevise. Jeg siger, at det ærede Medlem taler med en Sølv tunge i en Guldmund, og jeg skal derfor udtale et Haab om, at der i disse Ord ligger noget om, at Fællesudvalgets Forhandlinger ikke blot skulle være et Prang mellem tre nok saa udmærkede Herrer, men en virkelig samlet saglig Forhandling, hvori ikke mindst ogsaa Højre kommer til at deltage. Thi jeg vil have Lov til at sige til det ærede Medlem, at jeg blandt andet drager det Haab og den Slutning deraf, at det ærede Medlem vist er lige saa træt som alle vi andre af Makulatur. Det ærede Medlem minder om med et Suk, at han i 20 Aar har haft at gøre med denne Toldlov. Nu er jeg ganske vist meget yngre, uendelig meget yngre end det ærede Medlem. Men jeg erindrer dog fra mit 19de Aar, at jeg i mit eget Hjem og i andre Hjem har hørt Tale om Told og atter Told. Jeg tror, at mange Mennesker ere blevne helt syge deraf. Det er en af Grundene til, at vi saa gerne ville have

en Toldlov. Men saa maa jeg sige til det ærede Medlem, at han ogsaa maa handle, som han taler. Det ærede Medlem maa ikke pludselig komme ind paa at sige: Ja, men saa skal Højre gøre det længste Skridt. Vi skulle ikke komme ind paa at tale om, hvem der skal gøre det længste Skridt. Det har for saa vidt mindre at sige. Det er kun personlig Forfængelighed, naar man taler om, hvem der skal gøre det længste Skridt. Hvis det ærede Medlem vil lade sig overbevise af Argumenter, vil han sikkert opdage, at der er mange Punkter, hvor Højre vil komme til at sætte et langt Ben ud, men at der er andre, hvor det ærede Medlem vil komme til det, hvis det ærede Medlem vil dømme sagligt. Thi det ærede Medlem maa huske, at hvis vi skulle være ærlige overfor hinanden (*Berntsen*: Ja, lad os det!) Ja, det er ikke det ærede Medlem, jeg diskuterer med.

Saa ønsker jeg blot endnu at sige, at det Valg, vi have, er ikke Valget imellem Venstres Toldlov og den Toldlov, De kunne faa af Højre; men Valget staar mellem den Toldlov, vi overhovedet kunne faa af Højre, og den Toldlov, vi nu have. Det er det, ærede Medlemmer bør huske paa. Valget staar ikke mellem en Toldlov ude i det blaa og den Toldlov, De kunne faa af Højre; men Valget staar mellem den Toldlov, De have nu, og den Toldlov, De kunne faa. Set fra det Synspunkt, tror jeg, at man vil indrømme, selv fra Deres Standpunkt, at den Toldlov, vi kunne faa, vil vise sig at være et Fremskridt, som de oven i Købet kunne gaa ud med paa Valgtribunerne. Jeg vil derfor haabe, at De Herrer ville have Mod til at vise den nødvendige Resignation. Der er her en Hæderens Krone at faa for den højtærede Finansminister og den ærede Ordfører. Endnu eksisterer der her i Danmark ikke nogen Minister, der har underskrevet en Toldlov. Der eksisterer ikke en Rigsdagsmand, som har stemt for en samlet Toldlov, der er gaaet igennem, ikke en Ordfører, som har anbefalet den. Der er Hæder at faa, hvis de Herrer forstaa deres Besøgelses Tid. Men det er muligt, at de Herrer ikke gøre det. Det er muligt, at de Herrer blive bange. Vi hørte jo før det radikale Parti staa op og true dem. Men de Herrer maa jo kende det radikale Parti og vide, at de nu en Gang gø meget stærkt; men ligervis som det Dyr, der kaldes Døglingen eller Næbhvalen, kunne de ikke bide. Paa den Maade gaar det med det radikale Parti. Jeg tror ikke, de ere farlige i denne Sag. Ligesaa er det med